

1977 8/1 47: 1. Beh. af F. t. L. ang. Afskrivn. paa Reguleringskontoen i Nationalbanken. 1978

[H. C. Hansen.]

svarlig Holdning over for Statens finansielle Forhold og Anliggender, og det forekommer mig, at det er fuldkommen urimeligt, at man paa Baggrund af de Synspunkter, mit Parti gennem mig har gjort gældende med Hensyn til dette Lovforslag, fører de Betragtninger frem, som her er gjort gældende. Jeg kan ikke se nogen Rimelighed i, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard gør dette. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Anledning til at fremhæve nogen Forskel i Socialdemokratiets og min Opfattelse af Spørgsmaalet om Pengevæsenets Sanering før og nu.

Jeg har i sin Tid — og den Tid mindede det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard om — været med til at gennemføre den Lov om en ekstraordinær Formueopgørelse, som har spillet en saa afgørende Rolle her. Jeg var ikke enig i, at disse Penge skulde anvendes til Nedbringelse af Statens Reguleringskonto i Nationalbanken. Jeg vilde have holdt disse Penge i Beredskab. Jeg var enig i, at de Penge, som indkom gennem Eengangsskatten, skulde anvendes til dette specielle Formaal; paa dette Punkt var der kun eet Parti, der var uenigt med os andre, og det var det kommunistiske Parti, i øvrigt var alle enige om, at disse Penge skulde anvendes til dette særlige Formaal. Jeg finder ikke, der er nogen som helst Begrundelse for at pege paa vor Holdning og specielt min Holdning til de Beløb, der tidligere var baandlagt af de indirekte Skatter, og vor Holdning nu. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at mit Parti og jeg var enige i, at en Løsgivelse af den Baandlægning, som fandt Sted i 1945, var en midlertidig Foranstaltning, men det, som nu sker, er, at man til Afdrag paa Krigsgælden anvender Penge, som indkommer nu ved en Beskatning af den almindelige Befolkning igennem de indirekte Skatter. Det er disse Penge, man ønsker at anvende til dette specielle Formaal, og der maa vi sige, at vi ikke uden videre ønsker at acceptere denne Tankegang. Vi mener, at der for Statens Vedkommende vil være Rimelighed i at have baandlagt visse Beløb, som senere kan komme til Anvendelse til

et eller andet Formaal uden for det almindelige Driftsbehov. Det har vi aldrig lagt Skjul paa, og jeg synes ikke, der kan være nogen Anledning til paa Baggrund af denne Betragtning at fremføre de meget omsorgsfulde Synspunkter med Hensyn til vore Overvejsers finansielle Sundhed, som navnlig det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har indladt sig paa i Dag. Vi tilsigter ikke nogen Letsindighed, men vi synes ikke, der er nogen som helst Urimeghed i, at det siges, at hvis man virkelig vil begynde paa en Nedbringelse af — som det hedder — Statens Gæld til Nationalbanken, Statens Reguleringskonto i Nationalbanken, synes vi, at det maa ske ud fra en vis Plan. Det erkender vi, paa det Punkt kan det ærede Medlem Hr. Aksel Møller og vi enes; om det saa er, fordi det ærede Medlem Hr. Aksel Møller er mere planøkonomisk indstillet end den højtærede Finansminister, ved jeg ikke. Jeg er ikke enig i det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Plan og den Form, han opstiller — den finder jeg fuldstændig uantagelig —, men den Tankegang, at man i hvert Fald maa have en videregaaende Retningslinie, hvis man endelig skal begynde paa en systematisk Behandling af dette Problem, tiltræder mit Parti fuldt ud.

I øvrigt forstaar jeg paa de Bemærkninger, der er gjort af de øvrige ærede Ordførere, at det, som Uenigheden staa om, faktisk er § 2 i Lovforslaget; det ærede Medlem Hr. Aksel Møller havde i hvert Fald adskillige Betænkkeligheder over for § 2 og var dybt bekymret, og jeg forstod, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard havde sine Overvejselser om, hvorvidt denne Paragraf var rimelig og rigtig eller ikke var det. Det maa saa blive Opgaven i Udvalget at drøfte hele dette Anliggende videre og se, hvad man kan naa frem til der.

Jeg forstaar paa den højtærede Finansminister, at den Betragtning, jeg gjorde gældende med Hensyn til at trække paa Reguleringskontoen, i Virkeligheden stemmer overens med den Synsmaade, den højtærede Finansminister selv har anlagt ved Fremsettelsen af Lovforslaget — jeg har ikke læst det paa den Maade, det kan være min Fejl, men det er fuldkommen underordnet; Hovedsagen er, at den højtærede Finansminister i og for sig er enig